

ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО. ФОЛЬКЛОРИСТИКА

УДК821.111.-31Чес(043)

АВРАМОВА Вікторія, РИБАЛКА Ірина

ФАКТОР НАЦІОНАЛЬНОГО СТЕРЕОТИПУ У СТВОРЕННІ ГЕРОЯ-ДЕТЕКТИВА

Стаття презентує результати дослідження національних особливостей образу героя-детектива в оповіданнях Гілберта Кіта Честертона про отця Брауна. Особливу увагу у ході аналізу було приділено вивченню художньої деталі. Психологічні та мовленнєві особливості головного героя також прийняті до уваги. Дослідження проведене з урахуванням даних етнопсихології, що дозволяє зосередитися саме на найбільш характерних національних рисах типового представника англійського суспільства кінця XIX — початку XX століть та констатувати певну ідеалізацію образу отця Брауна.

Ключові слова: художній образ; художня деталь; етнопсихологія; герой-детектив; національна культура.

Постановка проблеми. Сьогодні літературознавці дедалі більше уваги приділяють методології, що використовується у дотичних до літературознавства дисциплінах: філософії, естетики, мовознавства, психології та етнопсихології, соціології. Сучасні дослідники-гуманітарії все частіше звертаються до національних та іміджевих проблем у різних сферах знання. Саме з цієї причини дослідження питань національної ідентифікації та національних типів є досить актуальним у вітчизняній науці про художню літературу. Тому було вирішено приділити окрему увагу саме національному аспекту детективних оповідань про отця Брауна відомого англійського письменника Г.К. Честертона.

Українська слава письменника не збігається у часі з його визнанням у Великій Британії, саме з цієї причини у вітчизняному літературознавстві спадщина цього автора досі не привернула належної уваги дослідників. У Великобританії автор має велику кількість прихильників про що свідчать коментарі на англійських веб-сторінках присвячених обговоренню детективних оповідань взагалі та творів Г.К. Честертона зокрема. Припускаємо, що детективні оповідання автора певною мірою типізують та ідеалізують головного героя, бо він не лише є добрим священнослужителем, вірним помічником та товаришем для своїх прихожан, але й видатним детективом, який добре знається на психології. Цей факт може стати одним з пояснень популярності цих детективів серед читачів Великої Британії.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Історія вітчизняних досліджень творчості автора починається у 1947 році, коли вийшла друком ґрунтовна та об'ємна стаття І. Кашкіна, де була дана оцінка творчості Г. К. Честертонна, що цілком відповідала та відображала ідеологічне стан радянського суспільства того часу. І. Кашкін звинувачує автора в тому, що його оповідання руйнують класичний вид пригодницької літератури [4, с. 30].

«Нового Г.К. Честертонна» відкрило есе-післямова С. Аверінцева в збірнику публіцистичних робіт Г. К. Честертонна «Письменник в газеті» (1984), де дослідник віддав належне моральному аспекту католицизму [1, с. 329–342]. В 90-х рр. XX століття дослідник Н. А. Трауберг спробував дати термінологічне визначення детективам про отця Брауна — теологічний детектив, адже досить значна увага в оповіданнях приділена саме морально-релігійному аспекту [9, с. 4–12].

В цілому, найбільш вивченим аспектом розповідей про отця Брауна є образ головного героя-священника, але дослідники роблять акцент лише на новаторстві автора, підкреслюючи психологічний метод Брауна та його сан священника. Вивчення образу отця Брауна як типової людини для Англії 19 століття досі недостатньо цікавило літературознавців.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Згідно з усім вище зазначеним, образ головного героя детективних оповідань Г.К. Честертонна досі не був вивчений з урахуванням етнопсихологічних та націо-

нальних особливостей. Саме тому вважаємо необхідним прослідкувати, наскільки національна приналежність самого автора вплинула на створений ним образ священика-детектива отця Брауна.

Мета статті. Головною метою цієї роботи є визначення національних особливостей героя-детектива у англійській детективній літературі на матеріалі творі Г.К. Честертон про отця Брауна.

Декілька зауважень щодо етнопсихології як міждисциплінарної галузі знання, яка вивчає етнокультурні особливості психіки людей певної національності, психологічні характеристики етносів, і навіть психологічні аспекти міжетнічних відносин.

Зародження етнопсихології як самостійної науки відбулося в середині XIX ст. у Німеччині. Засновниками етнопсихології вважають німецьких мислителів М. Лацаруса та Г. Штейнталя. Дослідники вказали на потребу у вивченні законів душевного життя не лише окремих індивідів, а й спільнот. Усі індивіди, які належать до одного народу, вирізняються однаковою народним духом, тобто мають певну психічну схожість (самосвідомість, етнічну ідентичність). Народний дух, який виявляється у мові, звичаях, традиціях, вдачі, вчинках, є предметом вивчення психології народів.

Сам термін «етнопсихологія» має інші варіанти: «психологія народів», «психологічна антропологія», «порівняльно-культурна психологія». Об'єктом дослідження етнопсихології є нації, національності, національні спільноти, а предметом — особливості поведінки, емоційні реакції, психіка, характер, національна самосвідомість і етнічні стереотипи.

Вивчаючи психічні процеси представників певних етнічних груп, етнопсихологія застосовує такі методи дослідження як: метод порівняння і зіставлення, у якому будуються аналітичні порівняльні моделі, класифікуються і групуються етнічні процеси за певними принципами, критеріями і ознаками; біхевіористичний метод, який полягає у спостереженні над поведінкою окремого індивіда та етнічних груп.

Формування національних ознак полягає у виокремленні певних елементів культури з наявної етнокультурної різноманітності (міфів, легенд, епосу, діалектів, інших літературних надбань), а також у перетворенні їх на нову культурну-національну цілісність. Таким чином, вивчення художньої літератури дає

зможу досить точно визначити ці ознаки, результати такого аналізу можуть перетворитися на певним емпіричний матеріал для культурологічних та етнопсихологічних досліджень

Творчість Г.К. Честертон як видатного англійського християнського мислителя, журналіста і письменника, чия творча діяльність припадає на кінець XIX — початок XX століть становить певний інтерес саме для таких досліджень. Літературна спадщина письменника складає близько 80 творів. Дослідники виділяють три головні напрямки у творчості письменника: журналістика, літературна критика та богослов'я. Творчість Гілберта Кіта Честертон є цікавим матеріалом для вивчення національних стереотипів у Англії на стику XIX та XX століть. Для сучасного дослідника англійської літератури, Г.К. Честертон є, перш за все, блискучим публіцистом, який вів жваві дискусії з питань літератури, політики та моралі з відомими літературними діячами свого часу: Б. Шоу, Р. Кіплінг, Г. Уеллсом. Англія затамувавши подих слідувала за публікаціями його есе у відомих виданнях того часу. Його публіцистична спадщина налічує близько 1600 есе, майже половина з яких була опублікована у найбільш авторитетному «Illustrated London News». Його публіцистика афористична, жвава, неочікувана та парадоксальна. Однак, для широкого загалу Г. К. Честертон залишається, головним чином, творцем отця Брауна, тому для аналізу були обрані ці детективні оповідання.

Той факт, що масова культура міцно пов'язана з національним типом мислення та філософською рефлексією, добре видно на прикладі одного з різновидів класичного детектива — французького, або як ще його називають екзистенціонального, бо у ньому панує ідеологія екзистенціалізму. Детектив тут, як правило, збігається з жертвою, а пошук істини можливий лише завдяки якомусь екзистенційному вибору, особистісно-моральному перевороту. Герой екзистенціального детектива особливо не вирізняється ні розумом ні фізичною силою. Його сила міститься в його душевній глибині та неординарності, у гнучкості його мислення, що дозволяє йому не лише втриматися на поверхні, вижити, але й розгадати загадку, яка здається містично незбагненою. Саме такими є твори Г. К. Честертон.

Г.К. Честертон, «шанувальник англійської поезії й трюїзмів», як він сам про себе говорив: «Сам я ніколи не ставився всерйоз до себе,

але я завжди всерйоз ставився до своїх думок» або «Якщо ви не фарбуватимете білий стовп, він незабаром стане чорним» [3, с. 197]. Усе життя письменник займався тим, що фарбував білий стовп — свідомість читача — усіма доступними йому способами: за допомогою детективних оповідань, романів, літературної критики, поезії та богословських трактатів [3, с. 200].

Г.К. Честертон створив оригінальний образ героя — сищика-католицького священика отця Брауна. Постать священика пов'язана насамперед з осмисленням морально-релігійного аспекту злочину. Автор створив цей образ, щоб за його допомогою ставити перед читачами фундаментальні питання. І тому кожен його читач, незалежно від віку та походження, зможе знайти питання, які будуть його завжди хвилювати, надихати і приносити йому розраду. Отець Браун стоїть дещо осторонь від образів інших детективів, тому що його високоморальні переконання впадають в око швидше за його детективні таланти. Він вірить у людину, у перемогу добра над злом, що не є характерною особливістю літературних образів таких детективів як, наприклад, Огюст Дюпен чи Шерлок Холмс.

Отець Браун — один із найулюбленіших героїв детективів у світовій літературі. Отець Браун — один з дуже нечисленних літературних героїв, для яких життя — це мистецтво дотримання моральної закону, мистецтво, в якому кожен крок необхідно «перевіряти свідомістю і совістю». Небезпека, на думку священика (здається автор у цьому погоджується зі своїм героєм) виникає і тоді, коли до «моральної ересі» звикають, «приймають її як належне». Однак, зовнішній вигляд головного героя не привертає до себе захоплюючого ока читача: він товстенький, непримітний коротун з високим голосом, незмінним великим чорним зонтом. Письменник не наділяє свого головного героя якимись лісьними характеристиками. Отець Браун — простий трудівник, скромний священик: «*Short, stocky and awkward in thrust black hat upon the forehead. The similarity would be even better if the mushrooms had a habit to carry a torn shapeless umbrella*» [11, с. 12].

Новаторство письменника полягає у тому, що у сюжеті оповідань зовнішні явища найчастіше суперечать істинному стану справ. Саме у розповідях про отця Брауна автор неодноразово пародіює дедуктивний метод Шерлока Холмса, щоб показати обманливість логічних міркувань та речових доказів. Ге-

рой-священик у Гілберта Честертон користується іншим методом розкрити злочин: спирається на знання психології людини й полягається на власну інтуїцію.

Образ отця Брауна уперше постає перед читачем в оповіданні «Валентин і дивні сліди» («*Valentin Follows a Curious Trail*»), опублікованому 23 червня 1910 року в американському тижневику «*Saturday Evening Post*». Згодом, в інших публікаціях, це оповідання з'являлося вже під назвою «Голубий хрест». Автор описує свого головного героя наступним чином: «*The little priest was so much the essence of those Eastern flats; he had a face as round and dull as a Norfolk dumpling; he had eyes as empty as the North Sea; he had several brown paper parcels, which he was quite incapable to collect*» [11, с. 204].

На перший погляд отця Брауна дуже легко скривдити чи просто усунути у сторону зі шляху до істини, однак саме сила розуму, гострого як бритва, у поєднанні з дотепністю і психологічною проникливістю у душі людей допомагають йому розплутувати найважчі вузли, які неймовірним образом поєднують зовсім різних людей. Здається, наче Г.К. Честертон має метою показати інтелектуальну перевагу свого головного героя над його зовнішністю. Щодо віку отця Брауна, то він людина середніх років, виходячи з того факту, що у нього є церковний сан і він має власний приход. У той час молода людина не могла стати священиком, бо потрібно було витратити багато років на навчання.

Отця Брауна можна назвати зразковим священиком отця Яскравим прикладом цього факту можуть послужити наступні слова сищика з оповідання «Чудо півмісяця»: «*It is likely lie can serve as a religion, but I firmly believe that one can not serve God with lie*» [11, с. 120]. Треба зазначити, що отць Браун — це перш за все священик, а не поліцейський. Саме цим можна пояснити його відношення до злочину. Головна мета отця Брауна у розслідуваннях — це знайти винного й наставити його на вірний шлях. При розкритті таємничого злочину отця Брауна найменше турбує арешт. Г.К. Честертон ніби підкреслює, що його головний герой веде боротьбу не зі злочинцями, а зі злом, бо злочини є наслідком його існування. І ця боротьба багато в чому внутрішня — отць Браун розкриває злочини не за допомогою законів логіки, а за допомогою свого відчуття морального закону, основою якого для нього є християнська віра. Крізь мову головного ге-

роя постійно транслюються католицькі мотиви гріха, покаяння та спокути, і він сам виявляється свого роду знаряддям божественного промислу: «Imagine diamond forest moon — blue, solid huge sapphire. Do not think that all this will change an inch though the law of mind and justice. Among the pearly cliffs you will find all and the same commandment: «Do not steal»» [11, с. 260].

Отець Браун — один з дуже нечисленних літературних героїв, для яких життя — це мистецтво дотримання моральної закону, мистецтво, в якому кожен крок необхідно «перевіряти свідомістю і совістю». Небезпека виникає і тоді, коли до «моральної ереси» звикають, «приймають її як належне».

Як ми уже зазначали, для отця Брауна життя — це мистецтво збереження морального закону, мистецтво, у якому кожен крок потрібно перевіряти свідомістю і совістю. Яскравим прикладом такої ситуації є фрагмент з новели «Сапфіровий хрест», де отець Браун зображується з усією глибиною своєю душевної сили, з якою він і обрушується на злочинця: знаходячись один на один зі злодієм, який хоче вкрасти у нього дорогоцінний хрест, Браун показує душевну стійкість. Він переконаний у силі моральних законів, тому він не боїться злочинця, його погроз, тільки знову закликає грішника до морального закону: «*It is likely lie can serve as a religion, but I firmly believe that one can not serve God with lie*» [11, с. 120].

Основні риси характеру: Отець Браун — високоморальна людина. У нього є власна мораль. Він живе виключно за законами Божими та допомагає злочинцям стати на шлях істинний. Прикметним також є його скромність і смиренність перед Богом. Епітет «*modest*» постійно використовується автором для характеристики.

Мова священника доводить, що він спілкується з іншими людьми виключно по суті. Його речення короткі, а питання дуже чітко окреслені. З цього слідує висновок, що отець Браун дуже стримана людина, він не проявляє непотрібної емоційності у важливих ситуаціях. Це саме можна сказати і про інших представників чоловічої статі у Англії [8, с. 104]. Цей факт якнайкраще засвідчує його професіона-

лізм: наші вчинки говорять краще ніж наші слова. Однак як і справжній професіональний сищик, отець Браун ставить конкретні запитання, та дає дуже лаконічні пояснення. Наприклад, як у оповіданні «Секрет отця Брауна»:

«*Yes*», said the priest, frowning at the stove;

«*Ideclined*»...

«*Being what?*» asked Father Brown, rather sharply.

Father Brown, was still staring at the stove;

Then he said quite loud yet as if hardly aware that anyone heard him: «Oh, I say. This will never do» [12, с. 109].

Метод роботи отця Брауна: він нехтує доказами, зібраними іншими персонажами. Він спирається на знання психології людини та власну інтуїцію. Звідки ж священник з глушини так глибоко знає людську природу? Однак саме у селі збереглися типові англійці, які більш за все цінують спокій та тишу. «*People come and tell <...>*», — в одному з оповідань пояснює отець Браун. Люди приходять на сповідь, каються та розповідають різні життєві ситуації і, звичайно, свою роль у них, свої гріховні, часом злочинні справи, а також помисли. Саме таким чином будь-який практикуючий священник за роки служби дізнається про людей багато цікавого та корисного [12, с. 50].

Висновки даного дослідження. Автор «Етнопсихологія» Б.Р. Мандель зазначає, типовий англієць — милий, добрий, злегка дивакуватий і в той же час дуже розумний і проникливий [8, с. 65]. Образ отця Брауна — це «обличчя» типового англійця кінця 19 — початку 20 століть. Він замкнутий, врівноважений, консервативний та холодний у прояві своїх почуттів. Автор уникає будь-якої згадки про недоліки чи слабості свого головного героя. Тож, слід зауважити, що образ отця-детектива є певною мірою ідеалізований, — тут Г.К. Честертон залишається вірний собі як християнському мислителю та намагається донести до своїх читачів необхідність існування церкви як певного інституту, метою якого є психологічна підтримка та настанова суспільства. Саме з цієї причини, образ отця Браун створений як ідеальним, але, і у то же час, типовим для Англії того часу.

Список використаної літератури

1. Аверинцев С.С. Гілберт Кіт Честертон, чи несподіванка розсудливості / С.С. Аверинцев // Честертон Г.К. Письменник з газети: публіцистика. — М.: Прогрес, 1984. — 342 с.

2. Борхес Х.Л. Про Г.К. Честертон / Х.Л. Борхес // Проза різних років: Збірник. — М.: Райдуга, 1989. — 215 с.

3. Динамов З. Перекладені англійці: Г.К. Честертон — Про Флахерти — Мак Гілл / З. Динамов // Вісник іноземної літератури. — 1928. — №1. — С. 168.

4. Кашкин І.Г.К. Честертон / І. Кашкин // Для читача-сучасника: Статті й дослідження. — М.: Рад. письменник, 1968. — 374 с.

5. Ліввергант А. Честертон про літературу / А. Ліввергант // Питання літератури. — 1981. — №9. — 201 с.

6. Літературознавчий словник-довідник / Р.Т. Гром'як, Ю.І. Ковалів та ін. // — К.: ВЦ «Академія», 1997. — 752 с.

7. Литературная энциклопедия терминов и понятий / под ред. А. Н. Николюкина. Институт научн. информации по общественным наукам РАН. Ї М.: НП К «Интелвак», 2001. Ї 600 с.

8. Мандель Б.Р. Этнопсихология: иллюстрированный учебник для студентов вузов / Б.Р. Мандель // М. — Берлин: Директ-Медиа, 2015. — 412 с.

В. АВРАМОВА, И. РЫБАЛКА
ФАКТОР НАЦИОНАЛЬНОГО СТЕРЕОТИПА В СОЗДАНИИ ГЕРОЯ-ДЕТЕКТИВА

Статья представляет результаты исследования национальных особенностей образа героя-детектива в рассказах Гилберта Кита Честертона об отце Брауна. Особое внимание в ходе изучения было уделено анализу художественной детали. Психологические и речевые особенности главного героя также приняты во внимание. Исследование проведено на основе данных этнопсихологии, что позволяет сосредоточиться именно на наиболее характерных национальных чертах типичного представителя английского общества конца XIX — начала XX веков и констатировать определенную идеализацию образа отца Брауна.

Ключевые слова: художественный образ; художественная деталь; этнопсихология; герой-детектив; национальная культура.

V. AVRAMOVA, I. RYBALKA
THE FACTOR OF NATIONAL STEREOTYPE IN CREATING DETECTIVE CHARACTERS

National characteristics of the main character's image in Gilbert Keith Chesterton's stories about Father Brown are examined in the present article. Special attention is paid to the analysis of artistic detail. Psychological and speech features of the protagonist are also highlighted. The survey takes into consideration the data of ethnopsychology as well. It helps to focus on the most distinctive national features of the typical British representative of late XIX — early XX centuries and to demonstrate some idealization of Father Brown's image.

Keywords: image; artistic detail; ethno-psychology; hero-detective; national culture.

9. Трауберг Н.Л. Гилберт Кийт Честертон та його трактати // Честертон Г.К. Вічний людина. — М.: Політвидання, 1991. — С. 4–12.

10. Трауберг Н. Л. Проповіді і притчі Г.К. Честертон / Н.Л. Трауберг // Честертон Г.К. Обрані твори на 3 т. — М.: Худ. література, 1992. — Т. 1. — С. 5–20.

11. Честертон Г.К. Обрані твори у 4 т. / Г.К. Честертон. — СП.: Бук Чембер Интернешнл. — Т. 1., 1994. — 392 с.

12. Честертон Г.К. Обрані твори у 4 т. / Г.К. Честертон. — СП.: Бук Чембер Интернешнл. — Т. 2., 1995. — 497 с.

13. Честертон Г.К. Як зазначається детективний розповідь / Г.К. Честертон // Г.К. Честертон Письменник з газети: худ. публіцистика. — М.: Прогрес, 1984. — С. 303.

V. AVRAMOVA, I. RYBALKA
THE FACTOR OF NATIONAL STEREOTYPE IN CREATING DETECTIVE CHARACTERS

Nowadays a lot of attention is paid by those studying literature to the methodologies used in some other disciplines relevant to literature, such as philosophy, aesthetics, linguistics, psychology, ethno-psychology and sociology. Modern scholars are interested in the field of national identification stereotypes.

The article deals with the works by G.K. Chesterton, a well-known English writer, poet, dramatist, journalist, orator, biographer, Christian philosopher as well. G.K. Chesterton created his stories about a priest, who had brilliant detective abilities, in the end of XIX and the beginning of XX centuries. He is known all over the world for his fictional detective stories on a typical small English village. Therefore, the paper concentrates on the national identification aspects of Father Brown, the main character of the stories.

The work reviews the studies devoted to G.K. Chesterton's fiction. There are mentioned the works by I. Kashkin, S. Averintsev and N. Trauberg. These reviews are treated as those having great importance because comparison of the scientists' points of views allows singling out most important features of the detective stories and the character. Thus it becomes evident that the image of the main character created by G.K. Chesterton has not been studied well yet. That is why the text analysis touching upon the national identification and ethno-psychological aspect is actual.

To achieve the above mentioned aim eight detective stories about Father Brown have been analyzed. They are: «The Blue Cross», «The Secret of Father Brown», «The Scandal of Father Brown», «The Actor and the Alibi», «The Secret of Flambeau», «The Fairy Tale of Father Brown», «The Invisible Man» and «The Sins of Prince Saradine». The detective stories are

studied in order to define wide characteristics of the main character. The protagonist's appearance, his psychological peculiarities, speech and his attitude to curacy are taken into consideration.

The article also highlights some of the most important aspects of ethno-psychology as an independent field of science. Moreover, B.R. Mandel's theory worded in his «Ethno-psychology» that concerns the features inherited by individuals of certain national groups is used.

According to B.R. Mandel, a typical Englishman is sweet, kind, slightly eccentric and at the same time

clever and astute person. The image of Father Brown is the «face» of a typical Englishman of the late XIX — early XX centuries. He is reserved, balanced, and conservative. G.K. Chesterton avoids any mentioning of shortcomings or weaknesses of his main character. Therefore, it should be noted the protagonist is a bit idealized. G.K. Chesterton proves himself as a Christian philosopher and tries to persuade his readers about the necessity of church as the institution. For this reason the established image of Father Brown is both ideal and typical for England at that time.

Стаття надійшла до редакції 21.04.2017

УДК 821. 111 – 14 (73)

БАЗОВА Віра

МІФЕМА ЛОСОСЯ ЯК НОСІЙ НАЦІОНАЛЬНОЇ СИНГУЛЯРНОСТІ У КОНТЕКСТІ ОПОВІДАННЯ ШЕРМАНА АЛЕКСІ «НАЙКРУТІШИЙ ІНДІАНЕЦЬ У СВІТІ»

У статті проаналізовано ключові варіанти модифікації міфема лосося крізь призму міфології корінних народів Америки, визначено різноманітність трактувань міфологічного символу.

Ключові слова: міфема; міфологія; національна ідентичність; селіш; спокана; кор-д'ален.

Загально визнано, що одним із найактуальніших питань сучасного світу Америки постає питання національної ідентичності. Часто модерний / постмодерний (або навіть після-постмодерний) простір звертається до ідентифікації нації крізь призму міфу, де вирізняється значний пласт міфів корінного населення континенту, та й взагалі вся культура індіанців. Ставлення до індіанців, як і до їхньої культури загалом, варіювалося від світогляду пуритан до світогляду фронтиру й далі до сучасного сприйняття: «У міфології фронтиру теж знаходимо цілу низку характерних образів: ковбой, який втілює в собі всі людські чесноти; фермер, який демонструє праведне життя, працелюбність у освоєнні землі; вільний афроамериканець, який теж шукає можливості реалізувати себе на землі великих можливостей; індіанець, якого мають «окультурити» першопоселенці, залучивши його до «слова Божого», викоринити його дикунство. До слова, образ індіанця зазнавав низки варіацій — від жорстокого дикун до шляхетного воїна, який живе в гармонії з природою» [1, с. 49]. Наразі це питання не вичерпане. Активну роль у акцентуації місця корінного населення в націєтворчому процесі відіграють письменники індіанського походження. Як зазначає О. Шос-

так: «Концепція національної ідентичності є надзвичайно плідною для розвитку літературної творчості сучасних письменників індіанського походження, які прагнуть віднайти і сформувати місце і роль корінних жителів Америки у сучасному світі» [6, с. 258]. Для чіткішого вираження національного пласта митці почасти звертаються до міфів, міфічних сюжетів, міфем, наприклад, такі знакові міфами, як орел, змія, олень, лосось тощо. Саме остання яскраво прослідковується в творах Шермана Алексі.

Мета розвідки — дослідити варіативність міфема лосося як виразника концепту національної ідентичності корінних народів Америки в художньому просторі оповідання Шермана Алексі «Найкрутіший індіанець у світі».

Одним із яскравих представників письменників індіанського походження є Шерман Алексі (Sherman Alexie), вроджений спокана (по матері) та кор-д'ален (по батьку). У 1996 році він був визнаний одним із найкращих молодих американських романістів, у 2010 році — отримав нагороду за прижиттєві досягнення Кола корінних письменників, а у 2013 — за збірку коротких оповідань «Те, що я вкрав, те, що я заробив» (What I've Stolen What I've Earned) отримав нагороду Національної книжної